

Afgørelser – Reg. nr.: 02484.04

Fredningen vedrører: Møllesø - Ophævet

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet 25-02-1964

Fredningsnævnet 22-10-1962

Kendelser

Deklarationer

FREDNINGSNÆVNET >

OPHÆVET

INDHOLDSFORTEGNELSE

- Kendelse af 25/2 1964 [ofn-1348/59] om ophævelse af - og hjemvisning af
- Kendelse af 22/10 1962 [nævn-115/59] om fredning af sø

503 BOV

1211 IV SØ

MATRIKELFORTEGNELSE

(ajour pr. 25/2 1964)

~~Fredningen~~ omfatter (helt eller delvis) følgende matrikelnumre:

1 kruså , Bov

Gældende matrikulært kortbilag: ÷

KORT. 1211 IV SP.

REG. NR. 2484 22/10 62

C I T E R E T I O F N K A F
25/2 1964

U d s k r i f t
af

kendelsesprotokollen for fredningsnævnet for Åbenrå amtsrådskreds.

--ooOoo--

År 1962, mandag den 22. oktober blev i
J. nr. 115/59. Fredning af Kruså Mølløsø og omliggende
arealer
afsagt sålydende

K e n d e l s e :

Som et led i fredningsnævnets behandling af sagen vedrørende Kruså-området er der rejst spørgsmål om fredning af Kruså Mølløsø og visse arealer nord og øst for denne.

Ved kendelse af 21. august 1959 har nævnet foretaget fredning af visse bredarealer nord for søen. Denne kendelse er stadfæstet af Overfredningsnævnet ved kendelse af 26. februar 1962.

Med hensyn til arealerne øst for søen tilhørende Statens Jordlovsudvalg har nævnet efter forhandling med udvalget opnået dettes samtykke til en tilsvarende fredning.

Da det ved behandlingen af disse fredningsspørgsmål blev oplyst, at der for Den dansk-tyske Grænsevandløbskommission var indbragt en sag angående regulering af Krusåen på strækningen fra Nyhus sø til Mølløsø, hvilken regulering ville medføre en vandstandssenkning, som antages at kunne ændre søens frie vandflade og vegetationen i søen og de tilsvarende engarealer, har nævnet optaget spørgsmålet om fredning af Kruså Mølløsø tilhørende Landbrugsministeriet ved Statens Jordlovsudvalg til behandling, og sagen har været foretaget i møder den 27. april, 15. maj og 29. juni 1962.

Under sagens behandling har nævnet haft lejlighed til at gøre sig bekendt med de indbragte forslag, der begge er udarbejdet af "Wasserwirtschaftsamt Schleswig".

OVERFREDNINGSNÆVNET >

25/2-64

U D S K R I F T

af

OVERFREDNINGSNÆVNETS KENDELSESPROTOKOL

År 1964, den 25. februar, afsagde Overfredningsnævnet følgende

k e n d e l s e

i sag nr. 1348/59 vedrørende fredning af Kruså Møllesø.

Ved kendelse af 26. februar 1962 stadfæstede Overfredningsnævnet en af fredningsnævnet for Åbenrå amtsrådsreds den 21. august 1959 afsagt kendelse angående fredning af arealer ved nordbredden af Kruså Møllesø, idet det forudsattes, at fredningssagen blev fortsat, navnlig for såvidt angår visse arealer øst for søen, tilhørende Statens jordlovsudvalg. Sådant fredning er ikke gennemført, hvorimod fredningsnævnet under sagens behandling har afsagt sålydende kendelse af 22. oktober 1962 vedrørende selve Møllesøen:

"Som et led i fredningsnævnets behandling af sagen vedrørende Kruså-området er der rejst spørgsmål om fredning af Kruså Møllesø og visse arealer nord og øst for denne.

Ved kendelse af 21. august 1959 har nævnet foretaget fredning af visse bredarealer nord for søen. Denne kendelse er stadfæstet af Overfredningsnævnet ved kendelse af 26. februar 1962.

Med hensyn til arealerne øst for søen tilhørende Statens jordlovsudvalg har nævnet efter forhandling med udvalget opnået dettes samtykke til en tilsvarende fredning.

Da det ved behandlingen af disse fredningsspørgsmål blev oplyst, at der for Den dansk-tyske Grænsevandløbskommission var indbragt en sag angående regulering af Krusåen på strækningen fra Nyhus sø til

Møllesøen, hvilken regulering ville medføre en vandstandssænkning, som antages at kunne ændre søens frie vandflade og vegetationen i søen og de tilstødende engarealer, har nævnet optaget spørgsmålet om fredning af Kruså Møllesø tilhørende Landbrugsministeriet ved Statens Jordlovudvalg til behandling, og sagen har været foretaget i møder den 27. april, 15. maj og 29. juni 1962.

Under sagens behandling har nævnet haft lejlighed til at gøre sig bekendt med de indbragte forslag, der begge er udarbejdet af "Wasserwirtschaftsamt Schleswig".

Endvidere har nævnet indhentet udtalelser om sagen fra amtsvandinspektør Jespersen, Åbenrå, og Naturfredningsrådet.

Amtsvandinspektør Jespersen har i sin redegørelse udtalt følgende:

"De to tyske forslag til afvanding af arealerne omkring grænsevandløbet "Krusåen" går ud på at uddybe og regulere vandløbet på strækningen fra Nyhus Sø til Kruså vandmølle, idet de to forslag for såvidt angår strækningen på ca 2100 m nedenfor Nyhus Sø er ens, medens Forslag 1 nedenfor st.2100 går ud på at lede Krusåen udenom møllesøen til omløbskanalen for møllen. Formålet hermed er at undgå en sænkning af vandstanden i møllesøen.

Forslag 2 går ud på at uddybe Krusåen ud til møllesøen og foretage en vandstandssænkning i søen på ca 65 cm.

Der er fordele og ulemper forbundet med begge projekter.

Ved gennemførelsen af forslag 1 opnår man den bedste afvanding af de vandlidende arealer langs vandløbet, idet der i dette forslag er regnet med en gennemsnitsvandstandshøjde i den nederste del

af Krusåen, der ligger ca 80 cm lavere, end i forslag 2. Til gengæld opnås der ingen forbedring af afvandingsforholdene for arealerne omkring møllesøen, og derfor er lodsejerne i Nr. Smedeby, hvis eng-arealer ligger ned imod søen, meget imod dette forslag. Man regner med i dette forslag at kunne bibeholde den nuværende vandstand i møllesøen.

Af ulemper kan nævnes, at vandet fra Krusåen ledes udenom søen, således at denne kun får tilløb af vandløbet fra Smedeby grube. Da dette vandløb om sommeren er meget lidt vandførende, og til tider kan være helt tørt, må man befrygte en for ringe fornyelse af vandet i søen og dermed følgende ændring af floraen og evt. tilgroning af søen.

Desuden må man befrygte, at der på grund af jordbundens beskaffenhed vil ske gennemsvivning fra søen til det forlagte vandløb, således at den nuværende vandstand i søen alligevel ikke kan bibeholdes.

Ved gennemførelsen af forslag 2 opnås en mindre afvanding af arealerne langs den nederste del af Krusåen, men til gengæld opnår arealerne omkring møllesøen også en lille forbedring. Desuden indebærer dette forslag den fordel, at Krusåen som hidtil ledes gennem møllesøen, således at der stadig vil ske en fornyelse af vandet i søen. Der er i projektet regnet med at foretage en nedsættelse af flodemålet fra kote 8,90 til kote 8,25 tysk normal nul, hvilket svarer til kote henholdsvis 9,14 og 8,49 dansk normal nul (DNN).

Vanddybden i søen er på det dybeste ca 170 cm og aftager jævnt ind mod land med 50 - 60 cm således, at vanddybden tæt mod land er 110 - 120 cm. Undtaget herfra er søens vestligste del, hvor der ved Krusåens udmunding er sket en del tilslemning. Vanddybden er her på et mindre område 50 - 60 cm.

Ved en reparation af Mølleslusen for nogle år siden blev vandstanden under arbejdets udførelse sænket med ca 75 cm under flodemålet, og der kunne herunder ikke konstateres nogen formindskelse af søen bortset fra, at der i den vestlige ende af søen kom nogle mindre dyndområder til syne.

Hvis vandstanden sænkes med de foreslåede 65 cm, vil søen ikke formindskes væsentligt, idet kun en bræmme langs bredden i søens vestlige ende bliver tørlagt, men det vil antagelig medføre, at rørskoven i løbet af nogle år vil vokse lidt længere ud i søen, hvorimod der ikke kan blive tale om, at rørskoven vil brede sig, således at kun den gravede rende midt i søen bliver vandførende, som anført i naturfredningsrådets skrivelse. Dertil kan bemærkes, at der ikke findes nogen rende midt i søen, men vanddybden er jævnt aftagende fra midten og ud til siderne.

For såvidt angår den foreslåede vandstandssænkning på 65 cm kan bemærkes, at det i realiteten kun vil betyde en vandstandssænkning på ca 45 cm, idet det ved flere besigtigelser er konstateret, at vandstanden, efter at vandkraften ikke mere udnyttes til mølledrift, normalt ligger ca 20 cm under flodemålshøjden.

Hvis vandstanden i søen derfor fastsættes til den nuværende flodemålshøjde, vil det betyde en forringelse af afvandingsforholdene for engarealerne i forhold til de nuværende tilstande og også en forringelse af forholdene i forhold til tilstandene, mens møllen var i drift, hvor vandstanden ikke var konstant, men varierede fra flodemålshøjden til 40 - 50 cm under denne alt efter vandkraftens udnyttelse.

Hvis de nuværende forhold skal bevares, må flodemålshøjden

derfor fastsættes til 20 - 25 cm under den nuværende flodemålshøjde, men da der er stærk interesse for at få vandstanden sænket yderligere, er det spørgsmålet, om det ikke såvel landbrugsmæssigt som naturfredningsmæssigt vil være rigtigst at fastsætte en vandstandshøjde, der ligger 40 - 45 cm under det nuværende flodemål svarende til 20 - 25 cm under den nuværende vandstandshøjde.

Dette vil medføre, at Krusåen antagelig reguleres efter forslag 2 og engarealerne, som i øjeblikket for en stor parts vedkommende ligger ubenyttet hen, vil så kunne udnyttes til græsning. Dermed vil lodsejernes interesse for en ordentlig vedligeholdelse af Krusåen blive vakt, og dermed vil man kunne undgå en yderligere tilslemning af søens vestligste del.

Som forholdene er nu, har der blandt lodsejerne ikke været interesse for en tilfredsstillende oprensning og vedligeholdelse af Krusåen, hvilket har medført, at slam og grøde er skyllet med strømmen ud i søen og har forårsaget tilslemning af søen.

Ved en regulering og senere oprensninger af Krusåen, vil slam, grøde o.l. kunne pumpes ind over arealerne, hvorved disse yderligere forbedres, og man undgår tilslemning af søen.

Da det må formodes, at den fremtidige vedligeholdelse af Krusåen snart vil overgå til det offentlige, vil det efter en regulering af åen være muligt at foretage oprensningen maskinelt såvel for såvidt angår slåning af grøde som oppumpning af slam, og man er samtidig i stand til at holde udløbet i søen oprenset og evt. foretage oppumpning af en del af det slam, som allerede er skyllet ud i søen. Samtidig vil man ved hjælp af en grødeskæremaskine kunne holde rørskov

i ave ved, at man en gang om året samtidig med oprensning af åen skærer grøden af langs søbredden.

Jeg tror, at en mindre vandstandssænkning vil være en fordel såvel landbrugsmæssigt som set fra naturfredningens side, og vil derfor henstille til naturfredningsnævnet at overveje disse forhold, inden der afsiges kendelse om naturfredningen".

Naturfredningsrådet har i erklæring af 22. november 1961 bl.a. udtalt:

"Kruså mølledam, hvis omgivelser er sikret ved fredninger gennemført for nylig, ligger i et overordentlig naturskønt område. Dettets beliggenhed umiddelbart nord for grænsen bevirker, at det har særlig betydning ved at give mange turister et smukt første indtryk af Danmark.

Der foreligger nu fra "Wasserwirtschaftsamt Schleswig" to projekter til regulering af Kruså fra Nyhus sø til Kruså vandmølle. Det ene går ud på at lede åen udenom mølledammen, det andet forudsætter en vandstandssænkning af dammen. Om det første projekt har amtsvandinspektør Jespersen udtalt, at hvis åen ledes uden om møllesøen, vil denne i tørre perioder om sommeren få stillestående vand med deraf følgende lugt og andre ulemper. Derimod mener amtsvandinspektøren ikke, at den vandstandssænkning, der vil forårsages af det andet projekt, vil skade forholdene omkring søen æstetisk set.

Rådet kan tilslutte sig, at vandstandssænkningen måske ikke i æstetisk henseende vil skade så meget som en omledning af åløbet, men er iøvrigt af den formening, at begge projekter vil medføre betydelige ændringer i søens naturforhold, så store, at de også vil influere på landskabsbilledet og dermed gøre det prisværdige fredningsarbejde, der

foreligger for søen med omgivelser, næsten betydningsløst. Desværre foreligger der ikke en nøjagtig undersøgelse af søens dybdeforhold, men det må anses for givet, at en vandspejlsenkning på 65 cm vil forrykke vegetationsgrænserne således, at søen mindskes betydeligt. Udfor Smedeby rende har der tydeligvis dannet sig en lav halvø af materiale hidført af det lille vandløb. Denne halvø vil formentlig udvides meget og vil tendere imod en tvedeling af søen. Med en senkning på 65 cm vil vandstanden i store dele af søen blive så lav, at rørskoven vil brede sig og dække den, således at praktisk talt kun den gravede rende midt i søen bliver vandførende. Hele den vestlige ende (150 m) vil i alle tilfælde blive tørlagt og langs sydbredden en bræmme på ca 50 m. Man kommer fra vejen til Padborg til at se ud over en grøn flade med en kanal i stedet for en sø; hvori bakker og skove mod syd spejler sig. Projektet, der leder vandet uden om søen, vil hurtigt bevirke, at flo-raen helt ændrer karakter, og at forureningen af søen bliver så mærkbar, at søen bliver ildelugtende.

Naturfredningsrådet må derfor på det bestemteste modsætte sig en realisation af disse projekter og opfordre nævnet til at fastholde linien, der tilsigter at bevare Kruså mølledam med omgivelser i dens nuværende skikkelse, således at vandstanden i søen ikke sænkes, og åregulering uden om søen ikke finder sted."

Overfor denne erklæring har amtsvandinspektør Jespersen i mødet den 15. maj 1962 udtalt, at en senkning af flodemålet på 65 cm kun vil medføre en reel senkning på 45 cm, idet vandstanden i søen i almindelighed står ca 20 cm under flodemålet, og at der er ikke tale om, at åen har sit løb i en gravet rende gennem søen, idet denne mod øst overalt har en dybde på ca 1 m tæt ind til søbredden, hvorimod et

mindre område mod vest er tilslammet og mere lavvandet på grund af den relativ store materiale mængde, som åen i øjeblikket fører med sig. Projektets gennemførelse vil bevirke, at åen ikke vil medføre så store slammængder, idet åløbet vest for søen vil komme til at fungere som klarebassin, hvor en ikke ringe aflejring vil finde sted.

I samme møde oplyste civilingeniør Claudi Westh som repræsentant for Jordlovsudvalget, at oprensningen af åen på grund af usikkerhed med hensyn til dimensionerne har været meget lemfældig, og vandløbets nuværende tilstand kan derfor ikke tages som udtryk for dets normale tilstand. Han fremhævede, at der efter hans opfattelse må være betydelig tvivl om, hvorledes en vandstandssænkning på 65 cm vil influere på søen og vandspejlets størrelse, men han mener dog, at en sådan sænkning sandsynligvis vil medføre en tørlægning i den vestlige ende.

Under henvisning til amtsvandinspektørens forslag om en sænkning, der ligger 40 - 45 cm under det nuværende flodemål, udtaler han, at Jordlovsudvalget under forbehold af højere godkendelse vil gå ind for denne plan, idet en sådan vil være til gavn for andre lodsejere og muligvis i mindre omfang også for Jordlovsudvalgets arealer. Jordlovsudvalget må som et statsorgan se positivt på, at fredningsinteresser varetages. Den foreslåede sænkning kan ikke antages at formindske værdien af opstemningen væsentligt, da denne for tiden kun benyttes til en ålekiste og til søens fiskebestand. Udvalget vil stille sig velvillig over for et eksperiment gående ud på, at man i nogle måneder sænker søens vandstand 45 cm henholdsvis 65 cm under flodemålet, dels for på denne måde at fastslå om søarealet formindskes, dels for at give bedre muligheder for eventuel oprensning.

For Gråsten Skovdistrikt udtalte skovrider Martensen-Larsen, at der kraftigt må advares mod enhver vandstandssenkning, idet denne under alle omstændigheder indskrænker i det areal, som fredningsloven beskytter. Han påpeger, at en midlertidig vandstandssenkning vil gøre det muligt at foretage en meget effektiv oprensning, og materialerne kan opkastes på bredden og gavne der. Han foreslår, at der indrettes klarebassiner, idet åen uanset regulering vil medføre den samme mængde materiale.

Den fungerende sognerådsformand udtalte, at der ikke ud fra specielle kommunale interesser er noget ønske om en bevarelse af den nuværende tilstand, men sognerådet finder det naturligt, at der såfremt andre vægtige hensyn ikke taler derimod, skabes mulighed for en afvanding, som kan gavne lodsejerne vest for søen.

Nævnet har flere gange bl.a. den 27. april 1962 foretaget besigtigelse af vandstanden i søen ved afløbet under møllebygningen og har herved konstateret, at vandstanden har været ca 20 cm under opstemningsretten.

Efter at nævnet havde afsluttet sin behandling af sagen, har alle fremlagte bilag samt udskrift af forhandlingsprotokollen efter anmodning fra Danmarks Naturfredningsforening været forelagt denne forenings naturvidenskabelige udvalg. Dette formand professor Knud Jessen har i erklæring af 4. august 1962 bl.a. udtalt følgende:

"I geologisk henseende er Kruså-dalen en såkaldt tunneldal udformet af det under indlandsisen fra Flensborg fjordbassin mod vest strømmende smeltevand, og hele dalen er både udviklingshistorisk og landskabeligt en enhed. Reguleringen, der medfører væsentlige ændringer i den nuværende tilstand, vil stærkt modvirke hensigten mod den

allerede gennemførte fredning i dalen.

Den egenartede karakter af landskabet omkring Kruså Mølløsø betinges i høj grad af vegetationsforholdene, der er af overordentlig interesse.

Allerede for den mere elementære undervisning er området af stor betydning, således som det fremtræder usædvanlig instruktivt set fra de søen omgivende højder, især fra vejen norden om søen: Den dybtliggende søs åbne vandflade omkranset af åkandebæltet, hvortil hører den meget udbredte, i forårstiden rigt blomstrende bevoksninger af vandranunkel, den langs søbredden udbredte rørsump med tagrør, dunhammer o.m.a. og den dertil på lidt højere niveau tilsluttede sumpeng mønstret med spredt buskvegetation, der på højere niveau går over i skov.

Dertil kommer de store forskningsinteresser, der knytter sig til dalens vegetation, der for store områders vedkommende henligger i naturtilstand. Dette gælder ikke mindst de udstrakte, flere steder vældprægede sumpenge og sumpeskove, der i et stadigt overraskende varieret mønster fremtræder i et rigt udvalg af indbyrdes forskellige arts- og blomsterrige plantesamfund, der navnlig findes i partiet sydvest for Smedeby bæk og indtil syd for Madeskov, men som også optræder syd for åen. Tilsvarende plantesamfund er på grund af vandstandsreguleringer nu meget sjældne i Danmark, og deres sammensætning og livskår har hidtil kun i ringe grad været genstand for undersøgelser her i landet.

Også fra tysk side erkendes de store videnskabelige interesser, der knytter sig til Kruså-dalen, og af professor, dr. E.W.Raabe, Botanisk Institut, Kiel, er stillet forslag over for danske botanikere om et samarbejde til studium af dens vegetationsforhold, idet tilsvarende

tilstande er meget sjældne i Tyskland.

Ligeledes må det forhold nævnes, at Kruså Møllersø rummer et specielt, hidtil uløst biologisk problem, idet hanplanten af den i Mellemeuropa udbredte ejendommelige og smukke vandplante Krebseklo har sin nordgrænse her og i Sandbjerg Sø i Sundeved, medens hunplanten alene er vidt udbredt i Danmark ligesom i Sverige.

Med henvisning til de store undervisnings- og forskningsmæssige værdier, som området rummer i forbindelse med dets store naturskønhed skal det naturvidenskabelige udvalg herved i tilslutning til Naturfredningsrådet meget stærkt anbefale, at status quo i dalen bevares. En sænkning af vandstanden som den projekterede vil afgørende ændre engvegetationens sammensætning og udslette de her eksisterende rige forskningsmuligheder. Og for søens vedkommende må det befrygtes - jfr. bl.a. den store udbredelse, som vandranunklen allerede har i denne, nu dækkende henved halvdelen af søfladen - at selv en beskeden vandstandssænkning i høj grad vil befordre tilgroningen med en snarlig lukning af den åbne vandflade til følge."

Først bemærkes, at nævnet på baggrund af bestemmelse i lov-bekendtgørelse nr. 194 af 16. juni 1961 prg. 25 stk. 4, 1.pkt. og under hensyn til sagens hurtige fremme har fundet rettest alene at lade nærværende sag angå selve Kruså Møllersø og ikke tillige i og for sig fredningsværdige arealer vest for denne.

Dernæst bemærkes, at nævnet er opmærksom på, at der for de pågældende lodsejere er væsentlige økonomiske interesser forbundet med den projekterede regulering af Krusåen, men at en nærmere beregning af disse ikke har kunnet foretages under nærværende sags behandling.

På grundlag af det under sagen oplyste, navnlig de ovenfor

citerede erklæringer for naturfredningsrådet og professor Knud Jessen må nævnet imidlertid antage, at selv en vandstandssænkning på maksimalt 65 cm vil fremkalde fare for en ikke uvæsentlig formindskelse af søens frie vandareal og for ændringer i vegetationen, derunder specielt m.h. t. den af professor Jessen omtalte sjældne Kребseklo-hanplante, hvorhos faren for søens hurtige tilgroning vil forøges.

I denne forbindelse bemærkes, at den af amtsvandinspektør Jespersen foreslåede oprensning med maskinkraft må antages at ville ændre søens karakter væsentligt og specielt vil denne oprensningsform frembyde fare for den ovenn. Kребsekloplante.

Da søen og dens omgivelser i den nuværende tilstand må anses for særdeles værdifuld, dels på grund af områdets skønhed og ejendommelighed, dels på grund af de specielle botaniske og geologiske forhold, og da endvidere søens beliggenhed tæt ved landegrænsens mest trafikerede overgangssted samt den allerede gennemførte fredning af dens nordlige og østlige bredder yderligere motiverer, at den bevares uberørt i fremtiden- selv på bekostning af andre væsentlige interesser- finder nævnet, at Kruså Mølløsø- parcel 1 kortblad 5 af art. nr. 1 Kruså ejerlav, Bov sogn bør fredes i sin nuværende tilstand.

Påtaleret tilkommer fredningsnævnet for Åbenrå amtsrådskreds og Danmarks Naturfredningsforening hver for sig.

Der er ikke under sagen fremsat erstatningskrav."

Konklusionen er sålydende:

"Kruså Mølløsø- parcel 1 korthlad 5 af art. nr. 1 Kruså ejerlav, Bov sogn bør fredes som ovenfor anført.

Påtaleret tilkommer fredningsnævnet for Åbenrå amtsrådskreds og Danmarks Naturfredningsforening hver for sig."

Denne kendelse er af søens ejer, Statens jordlovsudvalg, indanket for Overfredningsnævnet med påstand om hjemvisning til fredningsnævnet til fornyet behandling, efter at afgørelse i den for den dansk-tyske grænsevandløbskommission indbragte sag måtte være truffet. Jordlovsudvalget har til støtte for påstanden gjort gældende, at nævnet ikke er berettiget til for Kruså Møllæsø vedkommende at træffe en afgørelse, hvorefter flodemålet skal opretholdes uforandret, når der forud herfor er indbragt en sag for grænsevandløbskommissionen vedrørende bl.a. det til søen førende vandløb, Krusåen.

Overfredningsnævnet har den 10. juli 1963 besigtiget søen med omliggende arealer og forhandlet med repræsentanter for Statens jordlovsudvalg, naturfredningsrådet, Danmarks naturfredningsforening, Åbenrå amtsråd, Bov kommune, fredningsnævnet og fredningsplanudvalget. Endvidere var mødt observatører for grænsevandløbskommissionen og for Wasserwirtschaftsamt Schleswig.

Overfredningsnævnet finder, at det, uanset spørgsmålet om rækkevidden af lov nr. 25 af 30. januar 1923 om grænsevandløb, jfr. den mellem Danmark og Tyskland den 10. april 1922 indgåede overenskomst (lovtidende 1922, nr. 252 af 8. juni 1922) må anses for rettest, at der, under hensyn til at der for tiden verserer en sag for grænsevandløbskommissionen angående regulering af Kruså på strækningen fra Nyhus sø til Møllæsøen, ikke på nuværende tidspunkt gribes ind i denne sags behandling ved en afgørelse fra naturfredningsmyndighedernes side truffet uden forhandling med grænsevandløbskommissionen.

Den afsagte kendelse findes derfor at burde ophæves, således at de naturfredningsmæssige spørgsmål kan gøres til genstand for drøftelse i forbindelse med sagens behandling for grænsevandløbskommissioner

Med bemærkning, at Overfredningsnævnet må lægge megen vægt på, at der opnås en også ud fra naturfredningsmæssige synspunkter tilfredsstillende løsning, beder man sig gennem fredningsnævnet underrettet om, hvad der videre måtte passere i sagen.

T h i b e s t e m m e s :

Den af fredningsnævnet for Åbenrå amtsrådskreds den 22. oktober 1962 afsagte kendelse om fredning af Kruså Møllesø ophæves. Sagen hjemvises til fredningsnævnet til fortsat behandling i overensstemmelse med foranstående.

Udskriftens rigtighed bekræftes

Skander-Madsen
Skander-Madsen.